

[Miljøministeren]

steren har ved behandlingen af museumslovforslaget sidste år lovet folketingets kulturudvalg, at udvalgene kunne få en foreløbig redegørelse for opgavefordelingens hidtidige virkninger. Jeg kan da sige, at fredningsstyrelsen netop er ved at forberede et bidrag til denne redegørelse, men det skal ikke skjules, at jeg er helt parat til, hvis det ønskes, også at lade en redegørelse gå til miljø- og planlægningsudvalget om virkningen af den – en foreløbig redegørelse, som i givet fald kunne ligge parat om en måneds tid.

Fru Margrete Auken var inde på den gode vilje. Jeg siger mange tak for den gode vilje, der blev udvist fra fru Margrete Aukens side. Men der blev også rejst nogle spørgsmål. Det er klart, at vi i udvalget kan uddybe dem videre, men det var måske rimeligt at svare på spørgsmålet om, hvorfor vi har valgt denne opgavefordeling, at den blev foreslået fra Møllmannudvalget, hvis indstilling i al korthed går ud på, at bevaring af fortidsminderne på deres sted i landskabet er en fredningsopgave og så snævert sammenhængende med de øvrige frednings- og planlægningsopgaver, at den bør lægges sammen med disse i miljøministeriet. Når fortidsminder, der ikke kan ses i landskabet, skal undersøges, fordi de er fremkommet ved anlægsarbejde, har man i udvalget anlagt den betragtning, at dette må være en arkæologisk undersøgelse, der skal udføres af museerne, der skal modtage og opbevare fundene fra stedet. Dette er fulgt op med en resolution af 10. januar 1983.

Fru Margrete Auken var inde på aldersgrænsen, ligesom andre ordførere har været det. Ved at lægge sig på 100 år fra forlistidspunktet lever Danmark op til den standard, der anvendes af de fleste lande, f.eks. Sverige, Finland, Vesttyskland og Spanien, der har regler om beskyttelse af historiske skibsvrag og fortidsminder på havbunden. Der er enkelte lande, som har mulighed for at bruge mindre end 100 år som grænse, f.eks. Norge, Italien og Frankrig. Der er ingen lande, der bruger mere end de 150 år. Som fru Dorte Bennedsen var inde på, er netop 100 års grænsen indarbejdet i et forslag til en europæisk konvention om beskyttelse af undervandskulturarven, som forelægges for Europarådets ministerkomité her i 1984. 100 års grænsen vil altså være en forudsætning for, at Danmark i givet fald kan ratificere den pågældende konvention.

Fru Margrete Auken rejste til sidst spørgsmålet, om man bør tage ansvaret for bevaring af skibsvrag og fortidsminder uden for eget søterritorium, og gav også udtryk for, at der var mange andre ting, vi skulle kigge efter i det område. Det er da så sandt, som det er sagt, men igennem de sidste år har man fået vished for, at der er mange velbevarede vrag og fortidsminder uden for søterritoriet. Dette er for øvrigt for Danmarks vedkommende meget smalt, idet det kun er 3 sømil mod de sædvanlige 12 sømil. Udvidelsen opfylder FNs havretskonvention ved, at Danmark nu påtager sig forpligtelsen til beskyttelse af denne undersøiske kulturarv ud til 24 sømil fra basislinjerne.

Jeg skal i øvrigt endnu en gang takke for den gode tilslutning til forslaget og erklære mig villig til at klare yderligere udredning af spørgsmålene i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til nedbringelse af okkergener i vandløb.
(Fremsat 7/2 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Dette her er noget, der koster penge, og mit første spørgsmål til miljøministeren må være: hvor skal pengene komme fra?

Dernæst skal jeg sige, at det er en genfremsættelse fra december 1983, og lovforsla-